

မာတိကာ

* အမျိုးသားစာပေဆုရ ဆရာပုသိမ်အောင်သန်းဦး၏ အမှာစာ ၆
* ဦးလှတိုး(စာရေးဆရာတိုးထက်)၏ အမှာစာ ၁၂
* စာရေးသူ၏ အမှာစကား ၁၄
* စာရေးသူ၏ ကိုယ်ရေးအကျဉ်း ၁၈
၁။ ယနေ့မြန်မာနှင့် မျက်မှောက်ကမ္ဘာ ၁၉
၂။ မြန်မာနိုင်ငံရေးနှင့် အမျိုးသားငြိမ်းချမ်းရေး (၂၁)ရာစုပင်လုံ ပထမအစည်းအဝေး ၂၆
၃။ ၂၁ရာစုပင်လုံနှင့် မြန်မာ့ငြိမ်းချမ်းရေးခရီး ၃၃
(၂၁)ရာစုပင်လုံ ဒုတိယအစည်းအဝေး
၄။ ပင်လုံအခြေတည် ဖက်ဒရယ်ပြည်ထောင်စုဆီ ၄၀
(၂၁)ရာစုပင်လုံ တတိယအစည်းအဝေး
၅။ ပြည်ထောင်စုငြိမ်းချမ်းရေးညီလာခံ ၄၉
(၂၁)ရာစုပင်လုံ စတုတ္ထအစည်းအဝေး
၆။ စတုတ္ထပင်လုံညီလာခံ၏ ၂၀၂၀-အလွန်လားရာ ၅၅
၇။ မြန်မာ့အသွင်ကူးပြောင်းရေးနှင့် အမျိုးသားရေးအမြင် ၆၀
၈။ မြန်မာ့အရွှေ၏ အရေးကြီးချိန် ၆၉
၉။ နွေးထွေးသော မြန်မာ့နေ့ဦး ၇၈
၁၀။ ပြောပြထွေးလျှင်သတိနှင့်ယှဉ် ဆင်ခြင်ဉာဏ်ဖြင့်သွား ၈၃
၁၁။ မတည်ငြိမ်သောမြေကမ္ဘာ မရေရာသောဤလူ့ရွာ ၈၉
၁၂။ ယနေ့ဗီယက်နမ်နှင့် မျက်မှောက်မြန်မာနိုင်ငံ ၉၅
၁၃။ ဗီယက်နမ်နိုင်ငံနှင့် ဟိုချီမင်းအားမာန် ၁၀၂
၁၄။ မြန်မာ့တည်နေရာနှင့် အနာဂတ်အလားအလာ ၁၀၈
၁၅။ ငြိမ်းချမ်းပါစေ မြန်မာပြည် ၁၁၄
၁၆။ ညီညွတ်သင့်ပြီ တို့တိုင်းပြည် ၁၂၀
၁၇။ အမျိုးသားရေးအားမာန် ၁၂၆

အမျိုးသားစာပေဆုရ ဆရာပုသိမ်အောင်သန်းဦး၏ အမှာစာ

နိုင်ငံရေးဆိုသည်မှာ လူသားအားလုံး၏ စားဝတ်နေရေးဟူသည့် အရေးသုံးပါးကို အကောင်အထည်ဖော်လုပ်ဆောင်နေကြခြင်းကို ခေါ်သည်ဟု ဆိုကြပါသည်။ တကယ်တော့ လူသားတိုင်း၏ စားရေး၊ ဝတ်ရေး၊ နေရေးတို့အပြင် ငြိမ်းချမ်းသာယာရေးကို ဆောင်ရွက်ခြင်း၊ မကြောင့်မကျမတောင့်မတရဘဲ အေးချမ်းစွာ လုပ်ကိုင်နေထိုင်နိုင်ရေးသည်လည်း အရေးကြီးပါသည်။
ငြိမ်းချမ်းသာယာသော လူ့ဘောင်ဘဝတွင် လူသားတိုင်းသည် အေးချမ်းတည်ငြိမ်စွာ လုပ်ကိုင်နိုင်ကြမည်ဖြစ်သည်။ လယ်သမား၊ အလုပ်သမား၊ ကုန်သည်၊ ဝန်ထမ်းအားလုံး အေးဆေးစွာ အလုပ်လုပ်နိုင်ကြရေးအတွက် တိုင်းပြည်ကြီး ငြိမ်းချမ်းသာယာဖို့ လိုအပ်သည်။
ဆရာမောင်မောင်သွင်(ပန်းခိုင်)သည် သူ၏ ယခုထုတ်ဝေလိုက်သော တတိယမြောက်စာအုပ်တွင် ငြိမ်းချမ်းရေးကို မြတ်နိုးတန်ဖိုးထားလိုချင်သည့်ဆန္ဒများကို တွေ့ရပါသည်။ “မြန်မာနိုင်ငံရေးနှင့် အမျိုးသားငြိမ်းချမ်းရေး” ၊ “၂၁ ရာစုပင်လုံ မြန်မာ့ငြိမ်းချမ်းရေးခရီး” ၊ “ပင်လုံအခြေတည်ဖက်ဒရယ်ပြည်ထောင်စုဆီ” ၊ “ပြည်ထောင်စုငြိမ်းချမ်းရေးညီလာခံ ၂၁ ရာစုပင်လုံ(စတုတ္ထ)” ၊ “စတုတ္ထပင်လုံညီလာခံ၏

၂၀၂၀ အလွန်လားရာ” ၊ “မြန်မာ့အသွင်ကူးပြောင်းရေးနှင့် အမျိုးသားရေးအမြင်” ၊ “မြန်မာ့အရွှေ၏အရေးကြီးချိန်” ၊ “နွေးထွေးသော မြန်မာ့နေ့ဦး” ၊ “ငြိမ်းချမ်းပါစေမြန်မာပြည်” ၊ “ညီညွတ်သင့်ပြီ တို့တိုင်းပြည်” ၊ “အမျိုးသားရေးအားမာန်” စသည့် ဆောင်းပါးများကို လေ့လာဖတ်ရှုကြည့်ခြင်းဖြင့်ပင် ဆရာမောင်မောင်သွင်(ပန်းခိုင်)သည် ငြိမ်းချမ်းရေးကို မည်မျှလိုချင်တောင့်တနေကြောင်း သိရှိနိုင်ပါသည်။
ထို့ပြင် ဆရာက အခြေအနေတစ်ခုတွင် ဗီယက်နမ်နိုင်ငံသို့ ရောက်ရှိသွားခဲ့သည်။ ဤအခါ ဗီယက်နမ်နိုင်ငံနှင့် မြန်မာနိုင်ငံကို နှိုင်းယှဉ်သုံးသပ်မိဟန်တူပါသည်။ ထို့ကြောင့် “ယနေ့ဗီယက်နမ်နှင့် မျက်မှောက်မြန်မာနိုင်ငံ” ၊ “ဗီယက်နမ်နိုင်ငံနှင့် ဟိုချီမင်းအားမာန်” စသည့် ဆောင်းပါးများကိုလည်း ရေးသားတင်ပြထားပါသည်။
ဆရာမောင်မောင်သွင်(ပန်းခိုင်)၏ ဆောင်းပါးများသည် ၂၀၁၅ ခုနှစ်မှ ၂၀၂၀ ပြည့်နှစ်အတွင်း မြန်မာနိုင်ငံ၏ ငြိမ်းချမ်းရေးဆွေးနွေးပွဲများမှ ပုံတင်သံများကို ပြန်လည်တင်ပြထားပါသည်။ ငြိမ်းချမ်းရေးရရှိရန်မှာ တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး၊ တိုင်းရင်းသားလူမျိုး တစ်မျိုးနှင့်တစ်မျိုး ချစ်ခင်ကြဖို့ လိုပါသည်။ ရင်းနှီးချစ်ခင်ကြမှသာ စည်းလုံးမှုကို တည်ဆောက်နိုင်ပါမည်။ ချစ်ခင်စည်းလုံးမှုရှိမှလည်း ယုံကြည်မှုကို တည်ဆောက်နိုင်မည် ဖြစ်ပါသည်။ တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး ချစ်ခင်စည်းလုံးမှု၊ ယုံကြည်မှုမရှိလျှင် ငြိမ်းချမ်းရေးကို မတည်ဆောက်နိုင်ပါ။ စားပွဲပိုင်းမှ ဆွေးနွေးချက်များသည် စားပွဲပိုင်းတွင်ပင် ကျန်ရစ်ခဲ့၍ မဖြစ်ပါ။ ယုံကြည်လေးစားစွာဖြင့် အတူပူးပေါင်းကာ အကောင်အထည်ဖော်ကြဖို့ လိုပါသည်။
ဆရာမောင်မောင်သွင်(ပန်းခိုင်)ကလည်း မြန်မာနိုင်ငံကြီး ငြိမ်းချမ်းသာယာဖို့ နိုင်ငံအတွင်း မှီတင်းနေထိုင်ကြသော တိုင်းရင်းသား ၁၃၅ မျိုးလုံး ငြိမ်းချမ်းသောအခြေအနေတွင် အေးချမ်းစွာ လုပ်ကိုင်စားသောက်နိုင်ရေးကို မျှော်လင့်နေကြောင်း တွေ့မြင်ဖတ်ရှုရပါသည်။
ဆရာ၏ “ယနေ့မြန်မာနှင့် မျက်မှောက်ကမ္ဘာ” ဆောင်းပါးတွင် ကမ္ဘာ့နိုင်ငံရေး အမြင်ကျယ်ဖို့၊ အမျိုးသားအကျိုးစီးပွားနှင့်

ဘုံဦးတည်ချက်ရှိဖို့၊ အမျိုးသားစည်းလုံးညီညွတ်မှုမပြုကွဲဖို့ ရေးသားတင်ပြထားသည်ကို ဖတ်ရပါသည်။
“မြန်မာ့နိုင်ငံရေးနှင့် အမျိုးသားငြိမ်းချမ်းရေး” ဆောင်းပါးတွင် ငြိမ်းချမ်းရေးဆိုသည်မှာ စိတ်ရောကိုယ်ပါ တည်ငြိမ်အေးချမ်းသည့် လူ့အဖွဲ့အစည်းကြီး၏ အခြေအနေပင်ဖြစ်သည်။ ရေရှည်တည်တံ့သည့် ငြိမ်းချမ်းရေးကသာ လူ့အဖွဲ့အစည်းကြီး ရေရှည်ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်သည့် လူ့အဖွဲ့အစည်းကို ဖြစ်စေမှာပါ။ နှစ်ပေါင်းများစွာ ပြည်တွင်းစစ်မီး တောက်လောင်ခဲ့သည့် နိုင်ငံအတွက် ငြိမ်းချမ်းရေးထက် ပိုမိုဝတ်မှုတ်တောင့်တမှုမရှိနိုင်တော့ပါဟု ရေးသားထားပါသည်။
“ပင်လုံအခြေတည်ဖက်ဒရယ်ပြည်ထောင်စုဆီ” ဆောင်းပါးတွင် တိုင်းရင်းသားများ၏ အဓိကလိုအပ်ဆန္ဒများဖြစ်သော တန်းတူရေးနှင့် ကိုယ်ပိုင်ပြဌာန်းခွင့်များကို အာမခံသော NCA စာချုပ်ဖြစ်သည်။ လက်ရှိပဋိပက္ခများကို အဖြေရှာပေးနိုင်ရုံမက အနာဂတ်ငြိမ်းချမ်းရေး၊ သာယာဝပြောရေးနှင့် ဒီမိုကရေစီရေးအတွက်ပါ အကျိုးရှိမည်ဖြစ်သည် ဟု တင်ပြထားပါသည်။
“ပြည်ထောင်စုငြိမ်းချမ်းရေးညီလာခံ ၂၁ရာစုပင်လုံ(စတုတ္ထ)” ဆောင်းပါးတွင် ပြည်ထောင်စုသဘောတူစာချုပ်ချုပ်ဆိုပြီးတာနဲ့ ရေရှည်တည်တံ့ခိုင်မြဲတဲ့ ငြိမ်းချမ်းရေးဖြစ်ထွန်းမှုနဲ့အတူ ဒီမိုကရေစီဖက်ဒရယ်ပြည်ထောင်စုဖြစ်ထွန်းရေး လုပ်ငန်းစဉ်တိုင်းမှာ အချင်းချင်းယုံကြည်မှုပြည့်ဝစွာ အတူတကွ ရှေ့ဆက်ကြိုးပမ်း အားထုတ်နိုင်ကြလိမ့်မယ်လို့ အလေးအနက် ယုံကြည်ပါတယ်ဟု ဆိုထားပါသည်။
“စတုတ္ထပင်လုံညီလာခံ၏ ၂၀၂၀အလွန်လားရာ” ဆောင်းပါးတွင် ၂၀၂၀အလွန် ဒီမိုကရေစီနဲ့ ဖက်ဒရယ်ပြည်ထောင်စုတည်ဆောက်ရာမှာ အဓိကဖြစ်တဲ့ ငြိမ်းချမ်းရေးလုပ်ငန်းစဉ်၊ ဒီမိုကရေစီဖက်ဒရယ်ပြည်ထောင်စုလုပ်ငန်းစဉ်နဲ့ အမျိုးသားပြန်လည်သင့်မြတ်ရေးလုပ်ငန်းစဉ်တွေကို အစိုးရ၊ တပ်မတော်နဲ့ တိုင်းရင်းသားလက်နက်ကိုင်အဖွဲ့တွေအကြား အရှိန်အဟုန်မြှင့်ကာ ဆက်လက်ညှိနှိုင်းသွားသင့်ကြောင်း တင်ပြထားပါသည်။

“မြန်မာ့အသွင်ကူးပြောင်းရေးနှင့် အမျိုးသားရေးအမြင်” ဆောင်းပါးတွင် နိုင်ငံတည်ငြိမ်အေးချမ်းရေး၊ လက်နက်ကိုင်ပဋိပက္ခများ ချုပ်ငြိမ်းရေး၊ လူမှုပဋိပက္ခများပပျောက်ရေးနှင့် ဘက်စုံဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်ရေးတို့အတွက် စိန်ခေါ်မှုမြောက်မြားစွာ ရှိနေလင့်ကစား ပြည်သူတစ်ရပ်လုံးပါဝင်ကာ ဘေးကင်းလုံခြုံသော၊ ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်သော လူမှုစီးပွားအသိုင်းအဝိုင်းတစ်ရပ် ပေါ်ပေါက်လာရေးအတွက် နိုင်ငံရေးအမြင်၊ အုပ်ချုပ်ရေးအမြင်၊ နိုင်ငံတကာအမြင်နှင့် အမျိုးသားရေးအမြင်များဖြင့် တစ်စိတ်တစ်ဝမ်းတည်း လက်တွဲကြရမည့်အချိန်အခါပင် ဖြစ်တော့သည်ဟု နှိုးဆော်ထားပါသည်။
“နွေးထွေးသော မြန်မာ့နေ့ဦး” ဆောင်းပါးတွင် နိုင်ငံချစ်စိတ်နှင့် မျိုးချစ်စိတ်ဓာတ်ကို အရင်းခံ၍ လွတ်လပ်ခွင့်နှင့် အမျိုးသားအကျိုးစီးပွား ထိန်းသိမ်းကာကွယ်မှုကြားတွင် သဟဇာတဖြစ်စွာ လျှောက်လှမ်းကြခြင်းဖြင့် ခေတ်မီဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်သော အမျိုးသားနိုင်ငံတော်ကြီးဖြစ်ထွန်းပေါ်ပေါက်ရေးအတွက် နွေးထွေးသော သမိုင်းသစ်ကို ဆက်လက်ရေးထိုးနိုင်ကြလိမ့်မည်ဟု ယုံကြည်ကြောင်း တင်ပြထားပါသည်။
“မတည်ငြိမ်သော မြေကမ္ဘာ၊ မရေရာသော ဤလူ့ရွာ” ဆောင်းပါးတွင် ရုပ်ဝတ္ထုများ အလျင်အမြန် တိုးတက်လာတာနဲ့အမျှ ပုထုစဉ်လူသားများမှာ လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟ၊ မာန စတဲ့ အတ္တမာနစိတ်များ၊ သံသယစိတ်များ လွန်ကဲလာပြီး ဗြဟ္မစိုရ်တရားများ ခေါင်းပါးလာပါတယ်။ ယနေ့ကြိုတွေ့နေရတဲ့ ကမ္ဘာတစ်လွှားဖြစ်စဉ်ကြီးမှာ မေတ္တာအခြေခံပြီး ကာလပဒေသ ပယောဂဖြင့် ဆင်ခြင်ကာ နေသွားကြဖို့ပင်ဖြစ်ကြောင်း ဆွေးနွေးထားပါသည်။
“ယနေ့ ဗီယက်နမ်နှင့် မျက်မှောက်မြန်မာနိုင်ငံ” ဆောင်းပါးတွင် ယနေ့မြန်မာနိုင်ငံ နယ်ပယ်ကဏ္ဍအသီးသီးတွင် ကောင်းသော ပြောင်းလဲမှုနှင့် အမျိုးသားရင်ကြားစေ့ရေးများ အကောင်အထည်ဖော်ဆောင်ရွက်နေချိန်တွင် ဗီယက်နမ်ပြည်သူတို့၏ အမျိုးသားအကျိုးစီးပွားဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်မှုမှာ အတူယူစရာဖြစ်သကဲ့သို့ အမျိုးသားစည်းလုံးညီညွတ်မှုနှင့် အမျိုးသားရေးအားမာန်တို့မှာလည်း နမူနာယူဖွယ်ရာ၊

ဂုဏ်ယူဖွယ်ရာဖြစ်ကြောင်း တင်ပြထားပါသည်။
“ဗီယက်နမ်နိုင်ငံနှင့် ဟိုချီမင်းအားမာန်” ဆောင်းပါးတွင် အဝတ်တစ်ထည်ကိုယ်တစ်ခုဖြင့် ပိုင်ဆိုင်မှု ဘာမှမရှိ၊ အနေဆင်းရဲသော်လည်း စိတ်ဓာတ်မဆင်းရဲဘဲ စေတနာမြင့်မြတ်သူ ဖြစ်သည်။ နယ်ချဲ့အရင်းရှင်စနစ်ဆိုးကြီး၏ ရက်စက်ယုတ်မာစွာ ညှဉ်းပန်းနှိပ်စက်မှု၊ နှစ်ရှည်အကျဉ်းချခံရမှု၊ ကာလဆိုးကြီးတွင် ထုသားပေသားကျစွာနှင့် ဆင်းရဲပင်ပန်းကြီးစွာ အသက်ရှင်သန်ခဲ့ရသည့် သံမဏိစိတ်ဓာတ်ပိုင်ရှင်ဖြစ်ကြောင်း ဦးလေးဟိုကို ဂုဏ်ပြုထားပါသည်။
“မြန်မာ့တည်နေရာနှင့် အမျိုးသားရေးအားမာန်” ဆောင်းပါးတွင် မြန်မာတို့၏ ပထဝီနိုင်ငံရေးမဟာဗျူဟာကမ္ဘာကို အဓိအရ အသုံးချပြီး မြန်မာတို့၏ ရှည်လျားလှသည့် ရာဇဝင်ထဲမှ အတိတ်သမိုင်းကြောင်းများကို နမူနာယူကာ ခေတ်သစ်တွင် ငြိမ်းချမ်းမှုနှင့် သာယာဝပြောမှုတို့ဖြင့် ထုံမွမ်းသော ခေတ်မီဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်ရေး အမျိုးသားနိုင်ငံတော်ကြီးပေါ်ထွန်းလာပါစေကြောင်း ဆုတောင်းထားပါသည်။
“ငြိမ်းချမ်းပါစေမြန်မာပြည်” ဆောင်းပါးတွင် လူ့အဖွဲ့အစည်းကြီးတစ်ရပ်လုံး တည်ငြိမ်ရန် အစိုးရ၊ လွှတ်တော်၊ တပ်မတော်အစုအဖွဲ့၊ တိုင်းရင်းသားလက်နက်ကိုင်များ အစုအဖွဲ့နှင့် နိုင်ငံရေးပါတီများ၊ အရပ်အဖွဲ့အစည်းများ စားပွဲပိုင်းတွင် စုပေါင်းတိုင်ပင်ကာ ပြင်းပြသောဆန္ဒ၊ မလျော့သောလုံ့လ၊ ထက်သန်သောစိတ်ဓာတ်၊ ထက်မြက်သောဉာဏ်ပညာတို့ဖြင့် အပြန်အလှန်နားလည်မှု၊ ယုံကြည်မှု၊ ပေါင်းစည်းမှုတို့အားတို့ဖြင့် အမျိုးသားညီညွတ်ရေးအတွက် ဘုံသဘောတူညီချက်ပန်းတိုင်ကို လှမ်းကိုင်နိုင်ကြပါစေကြောင်း တင်ပြထားသည်ကိုလည်း ဖတ်ရပါသည်။
“ညီညွတ်သင့်ပြီ တို့တိုင်းပြည်” ဆောင်းပါးတွင် တိုင်းပြည်ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်ရေးကို ဥပဒေဘောင်အတွင်းမှ တူညီသည့်စိတ်ဓာတ်ဖြင့် လုပ်ဆောင်ရသည်။ မြန်မာနိုင်ငံ၏အရိပ်အာဝါသအောက်တွင် နေထိုင်ကြသည့်အတွက် နိုင်ငံ၏ကောင်းကျိုးလုပ်ကြဖို့ နိုင်ငံသားအားလုံးတွင် တာဝန်ရှိသည်။ ကိုယ့်ဒေသကိုယ့်တိုင်းပြည် တိုးတက်အောင် လုပ်မည်

ဆိုသည့် ညီညွတ်တူညီသောစိတ်ဓာတ်လိုသည်ဟု တင်ပြထားပါသည်။
“အမျိုးသားရေးအားမာန်” ဆောင်းပါးတွင် မျိုးချစ်စိတ်ဓာတ်နှင့် နိုင်ငံချစ်စိတ်ဓာတ်ကို အရင်းခံပြီး လွတ်လပ်စွာ အမျိုးသားအကျိုးစီးပွားထိန်းသိမ်းကာကွယ်မှုကြားမှာ သဟဇာတဖြစ်စွာ လျှောက်လှမ်းပြီး ခေတ်မီဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်သော အမျိုးသားနိုင်ငံတော်ကြီးဖြစ်ထွန်းပေါ်ပေါက်လာရေးအတွက် သမိုင်းသစ်ကို ရေးထိုးနိုင်လိမ့်မည်ဟု ယုံကြည်ကြောင်း ဖွဲ့ဆိုထားပါသည်။
မြို့ရှင်ဆိုရသော် ဆရာမောင်မောင်သွင်(ပန်းခိုင်)နှင့်တကွ မြန်မာနိုင်ငံသူနိုင်ငံသားအများ လိုလားတောင့်တ မျှော်လင့်နေကြသော ငြိမ်းချမ်းသာယာဖွံ့ဖြိုးသည့် နိုင်ငံတော်ကြီး ဖြစ်တည်ပေါ်ထွန်းလာရေးအတွက် အစိုးရ၊ တပ်မတော်၊ နိုင်ငံရေးပါတီအသီးသီးမှ ခေါင်းဆောင်များ၊ လက်နက်ကိုင်အဖွဲ့အစည်းအသီးသီးမှ ခေါင်းဆောင်များနှင့် လက်အောက်ခံ ရဲဘော်များအားလုံးတူညီသော ရည်ရွယ်ချက်၊ ယုံကြည်ချက်၊ စည်းလုံးမှု၊ ညီညွတ်မှုတို့ဖြင့် အတူတကွ ငြိမ်းချမ်းရေး ပန်းတိုင်ဆီ အရောက် ချီတက်နိုင်ကြပါစေဟု ဆန္ဒပြုဆုတောင်း အကြံပြုအပ်ပါသတည်း။ ။
ပုသိမ်အောင်သန်းဦး
၄.၇.၂၀၂၁
ည ၇ နာရီ ၃၅ မိနစ်